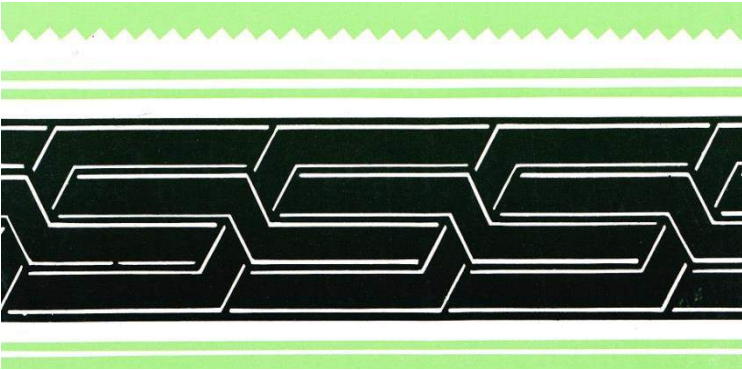

**Ye'cûc ve Me'cûc Seddi'nin delinmesi,
Deccâl'ler Tâğut'lar Mücrim'ler ve Bâtıl
fikirleri ile büyüklük taslayanlar**

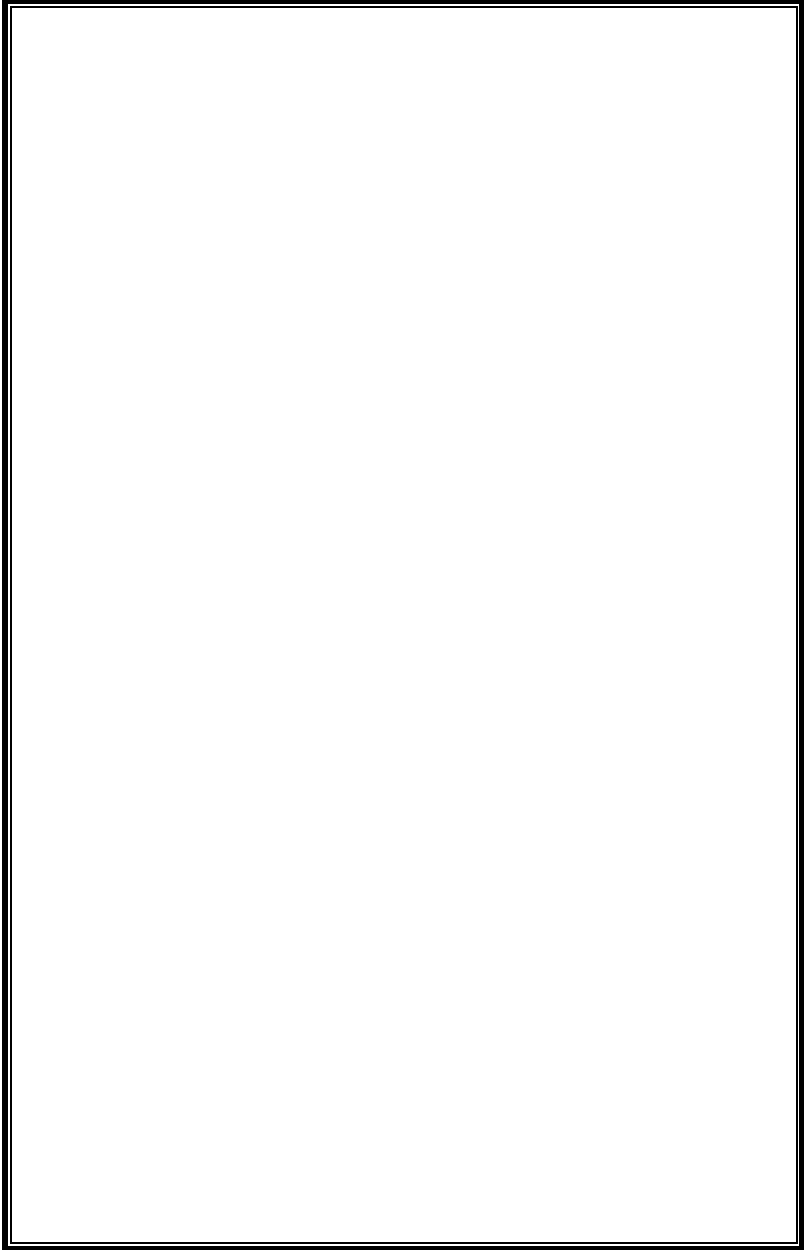
Y a z a n

A.Celâleddin Karakılıç

2012

**Ye'cûc ve Me'cûc Seddi'nin delinmesi,
Deccâl'ler Tâğut'lar Mücrim'ler ve Bâtlı
fikirleri ile büyüklük taslayanlar**

**Ye'cûc ve Me'cûc Seddi'nin delinmesi,
Deccâl'ler Tâğut'lar Mücrim'ler ve Bâtıl
fikirleri ile büyüklük taslayanlar**

Y a z a n

A. Celâleddin Karakılıç

2012

وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ج
"Fitne katilden beterdir".¹

وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ط
"Fitne katilden daha büyükdür".²

---

¹ -Bakara 191.

² -Bakara, 217.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Rahmân ve Rahîm olan Allâh'ın adıyla
Her türlü hamd-ü senâ', âlemlerin Rabbi olan Allâh'adır.
Salât ve selâm Rasûlümüz Hazreti Muhammed üzerine,
O'nun tüm Âl ve Ashâb'ının üzereine olsun.

Ye'cûc ve Me'cûc Seddi'nin delinmesi,
Deccâl'ler Tâğut'lar Mücrim'ler ve Bâtıl
fikirleri ile büyüklük taslayanlar

Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm*, bir gün telâşla hanımlarından Zeyneb bint-i Cahş *radiye'llâhü anhâ'nın* yanına girince,

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنِلٌ لِلْعَرَبِ مِنْ شَرِّ قَدْ اقْتَرَبَ فُتِحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدْمٍ يَأْجُوجُ
وَمَا جُوجٌ مِثْلُ هَذِهِ وَحَلَقَ بِاصْبَعِيهِ الْأَيْهَامَ وَالَّتِي تَلِيهَا قَالَتْ زَيْنَبُ ابْنَةُ
جَحْشٍ فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْتَهْلِكُ وَفِينَا الصَّالِحُونَ قَالَ نَعَمْ إِذَا كَثُرَ
الْحَبِثُ.

"Lâ ilâhe illâ'llâh. Vukûu yaklaşan bir şerden, büyük bir fitneden dolayı vay Arab'ın hâline? Bu gün Ye'cûc ve Me'cûc'ün Seddi'nden şunun gibi bir delik açıldı, buyurdu da baş parmağı ile onu ta'kîb eden (şehâdet) parmağını halkaladı.

Bunun üzerine Cahş kızı Zayneb,

-*Yâ Rasûla'llâh, içimizde bu kadar sâlih (kimse) ler varken biz helâk olur muyuz? diye sordu. Rasûlü'llâh da,*

-*Evet. Fısk-u fücûr, fuhuş ve ma'siyet çoğaldığı zaman (helâk olursunuz); diye cevâb verdi".³*

Bu Hadîs-i şerîf'de ifâde buyurulan **Ye'cûc ve Me'cûc Seddi**'nin, diğeri bir deyimle Kur'ân-ı Kerîm'de ifâde buyurulduğuna göre hayır ve şerr (*îmân ve küfür*) arasında muhayyer bırakılıp hayır yolunu (*îmân yolunu*) tercih eden **Zü'l-Karneyn**'in mâzîdeki (*geçmişin derinliklerindeki*) üçüncü seferinde karşılaştığı eski Türk toplumunun demir kütleleri gibi salâbetli (*kuvvetli ve kudretli*) olan unsurlarına (*kalblerine*) akıttığı îmân esasları ile meydana getirdiği ve rabbânî bir feyz ile teşekkül ettirdiği maddî ve ma'nevî bir sedd'in, "**Din-i Tevhîd Seddi**'nin" delinip yıkılması, o zamandan beri devam edip gelen ve yer yüzünde bir denge unsuru olan Müslüman Türk Kudreti'nin⁴ son halkası olan

³ -S.B.M.Tecrîd-i Sarîh Tercemesi,C.9.ss.95. (1372 nolu h.ş.). Kâmil Miras.5
Buhârî,Cüz' 4,ss,241.

Et-Tâcü'l-Câmiu li'l-Usûl fi Ehâdisi'r-Rasûl s.a.v.C.5.ss.300. Eş-Şeyh M.Ali Nâsîf
⁴ -Burada Türklük'den bahsedilmesi bir ırkçılık değil, Cenâb-ı Hakk'ın ba'zı kimseleri ve ba'zı toplumları, sâhip oldukları bir kısım **kesbî özellikleri** ile (*kendi hür irâdeleri ile hayır veyâ şerr yolunda elde ettikleri özellikleri ile*) birbirinden üstün kılma veyâ aşağılama hâdisesidir ki şu âyet-i kerîme'ler ve benzerleri bunun açık bir kanıtıdır:

إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىكُمْ ط إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ.

Şühbesiz ki sizin Allâh nezdinde en şerefliniz, takvâca en ileride olanınızdır. Hakîkaten Allâh, her şey'i bilen, her şey'den haberdâr olandır". Hucurât, 13.

مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ ط

"Allâh, ba'zı şey'lerle kiminizi kiminizden üstün kalmıştır". Nisâ',32.

بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ .

"Allâh, ba'zı özellikleriyle onlardan kimini kiminden üstün kalmıştır".Nisâ',34

Osmanlı imparatorluğu'nun yıkılması ve yerine Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kurulması ile hız kazanmış, meydanı boş bulup bunu büyük bir fırsat bilen ve reform nâmı altında İlâhî dinlere karşı çıkıp Allâh'a karşı isyankâr bir tavır takınan bir takım **Tâğut**'lar, **Deccâl**'ler, **Mücrim**'ler ve **Bâtıl fikirleri ile büyüklük taslayanlar** tarafından yapılmış ve hâlen de yapılmaktadır ki bunların, Komünizm, Sosyalizm, Kapitalizm, Maoizm, Kemalizm, Demokrasî, Özgürlük ve Lâiklik gibi İlâhî olmayan felsefî ve beşerî sistemleri hayâta geçirerek yer yüzünde eşi görülmedik fitne, fesad, zulüm ve harbler yapması; insanları sağcı solcu ve benzeri guruplara ayırarak toplumların birlik ve berâberliğini bozması; inkilâb nâmı altında bir takım değişim fikirleri ile kendi bâtil fikir ve inanışlarını tatbik edip yaymaya gayret sarf etmesi; bu şekildeki çalışmalarının neticesinde dînî birlik ve berâberliklerini bozmuş oldukları toplumları yeniden huzur ve refaha kavuşturmak için en doğru yolun Demokrasi, Özgürlük,

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيُبْلِغَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ط

“O (Allâh) sizi, yer (yüzün) ün halifeleri yapan, sizi, size verdiği şey'lerle imtihana çekmek için kiminizi derecelerle kiminizin üstüne çıkarandır”. En'âm, 165

وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ.

“Eğer Allâh insanların bir kısmını diğer bir kısmı ile önleyip savmasaydı yer (yüzü) muhakkak fesâda uğrardı. Fakat Allâh, âlemlere karşı büyük bir fadl-ü kerem sâhibidir”. Bakara, 251.

وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ هَلْ دَمَّتْ صَوَامِعُ وَيَبَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ ط إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ.

“Eğer Allâh, ba'zı insanların (şerrini, diğer) ba'zısı ile def' etmeseydi, içlerinde Allâh'ın adı çok anılan (râhiblere âit) **Manastır**'lar, (Hristiyan'lara âit) **Kilise**'ler, (Yahûdî'lere âit) **Havra**'lar ve (Müslümân'lara âit) **Mescid**'ler, muhakkak yıkılıp giderdi. Elbetteki (Allâhü Teâlâ kendi dînine) yardım edenlere yardım eder. Şübhesiz ki Allâh, Kavi ve Azîz'dir, (güçlüdür ve gâlibdir)”. Hacc 40.

Lâiklik ve İlâhî bir dayanağı olmayan hukuk kuralları gibi felsefî ve beşerî sistemler olduğunu düşünerek yer yüzündeki bütün insanları Allâhü Teâlâ'ya kullukdan uzaklaştırıp küfür, şirk, anarşi, fitne, fesâd, terör, fuhuş ve akla-hayâle gelmedik hayâsızlık ve ahlâksızlıkta tek bir ümmet hâline getirmeye başlaması, Kıyâmet'in büyük alâmetlerindendir.⁵

⁵ -**Tâgût**: Allâh'a karşı isyankâr olup kahr ile, cebr ile veyâ rızâ ile kutsallaştırılıp ma'bûd edinilen insan veyâ şeytan veyâ put gibi her hangi bir şey'dir.

İnsanları her hangi bir şekilde, Allâh yolundan men' eden kimselere veyâ İblîs'e de **tâgût** denir.

Şu âyet-i kerîme ve benzerleri, bunun açık bir delilidir:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بِطَاغُوتٍ وَيُؤْمَرْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۗ لَا انفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ.

“Dinde zorlama yoktur. Hakîkat (şudur ki), îmân ve küfür, ap-açık meydana çıkmıştır, (gözler önüne serilmiştir). Artık kim Tâgût'u (Şeytan'ı -ve insanları Allâh'ın dîni'nden uzaklaştırmaya ve İslâm Dîni'ni bozup içinden çıkılmaz bir hâle getirmeye çalışan Deccâl'leri-) tanımayıp da Allâh'a îmân ederse o, muhakkak ki kopması (mümkün) olmayan en sağlam kulpa (Kur'an'a ve İslâm'a) yapışmıştır. Allâh (her şey'i) hakkıyla işitici ve (her şey'i) kemâliyle bilicidir”. Bakara 256.

Deccâl: Dünyânın son zamanlarında hakkı bâtla, iyiyi kötüye, doğruyu yanlış birbirine karıştıran, hiç durmadan fitne ve fesâdı körükleyen, bu suretle de içinde buldukları toplumların nizâm ve intizâmını bozan, gerçek olmayanı gerçek gibi gösteren hilekâr, yalancı, yaldızcı şerir insanlardır. Bunlar, dünyâ târihinin son zamanlarında çokça görülecektir ki Kıyâmet alâmetlerindendir. Bunun için Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm* bu husûsa işâretle şöyle buyurmuştur.

مَا بَيْنَ خَلْقِ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ أَمْرٌ أَكْبَرُ مِنَ الدَّجَالِ.

"Âdem'in yaratıldığı zamandan beri, kıyâmete kadar, Deccâl'in şerrinden daha büyük bir fitne olmamıştır".

Riyâzû's-sâlihîn,C.3.ss.326.(1846 nolu h.ş.).

Mücrim: Allâhü Teâlâ'nın, kendisini ve idâre ettiği insanları imtihan etmek için toplun içinde bulunan ba'zı ileri gelen günahkar kimseleri ba'zı imkânlar vererek o toplumun başına geçirip hayır ve şerr arasındaki tercihi kendisine bıraktığı kimselerdir. Hayır ve şerr arasında muhayyer bırakılan Zü'l-Karneyn'in hayır yolunu tercih edip ilâhî imtihânı kazandığı gibi.

Çünkü Kıyâmet'in kopması, yer yüzündeki tüm insanların Allâhü Teâlâ'yı, Kur'ân'ı ve İslâm Dîni esaslarını tamamen unutarak veyâ onun gereklerini yerine getirmeyerek fitne, fesad, anarşi, fuhuş, şirk ve küfür gibi ahlâksızlıklarda tek bir ümmet hâline gelerek hayır ve îmân esaslarına inanan îmân sâhibi tek bir kişi kalmayınca olacaktır ki bu husus, Huzayfe ibn-i Yeman *radiye'llâhü anh*'ın, emânetin ve îmânın kalblerden kaldırılması hakkında rivâyet ettiği uzunca bir Hadî's-i şerîf in bir kısmında, şöyle dile getirilmektedir:

إِنَّ فِي بَنِي فُلَانٍ رَجُلًا آمِنًا. حَتَّى يُقَالَ لِلرَّجُلِ. مَا أَجَلَدَهُ. مَا أَظْرَفَهُ.
مَا أَعْقَلَهُ. وَمَا فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ.

“Filân oğullarından emîn bir adam var, denecek. Hattâ herifin kalbinde hardal dânesi kadar îmân olmadığı halde onun hakkında: O ne mefîn; O ne zarîf; O ne akıllı adamdır; denecek”.⁶

İşte insanlık âlemi bu hale geldiği zaman Allâhü Teâlâ'nın azametinin ve ilâhî intikâmının tecelli etmesi ve herkesin

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَارًا مُجْرِمِيهَا لِيَمْلِكُوا فِيهَا ط وَمَا يَمْلِكُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا
يَشْعُرُونَ.

“Biz, her şehir ve kasabada, (mal, mülk, servet ve makam sâhibi büyüklerini, -başında buldukları topluma örnek olup onları hidâyet yoluna mı, yoksa dalâlet yoluna mı sevk edecekler diye- îmân ve küfür arasında muhayyer bıraktık. **oraların Mücrim'lerini** (günahkârlarını), **o yerlerde** (rahmetimizin bir eseri olarak mühlet verip kendi amellerine kendilerinin şâhid olup bir i'tiraz haklarının kalmaması için) **hilekârlık etsinler** (hîle ve desiselerine devam etsinler) **diye, büyük adamlar** (tanınmış büyükler) **yaptık.** (Onları imtihân etmek için onlara böyle bir imkân verdik) **Halbuki onlar hilekârlığı başkasına değil, kendilerine yaparlar da farkında olmazlar,** (olsalar bile ondan vaz geçmazler)”. En'âm 123.

⁶ -Sahîh-i Müslim Terceme ve Şerhi, C.2. ss.524. (230 Nolu h.ş. Ahmed Davudoğlu.

yaptıklarının hesâbı sorulup haklarındaki hükmün verilip Cennet'lik veyâ Cehennem'lik olduklarının bildirilmesi için Sûr'a üfürülmüş, kıyâmet kopmuş ve her şey' helâk olup Allâhü Teâlâ'nın zatından başka hiç bir kimse ve hiç bir canlı kalmamış olacak. Bu halde Allâhü Teâlâ üç kere kâinâta seslenerek (لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ط) **Bu gün mülk kimindir?** diye soracak, cevap veren hiç bir kimse olmadığından yine kendisi, (لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ.) **Bir olan,** (var olan ve her şey'e hâkim ve)

Kahhâr olan Allâh'ındır"⁷ diye cevâb vererek ikinci Sûr'un üfürülmesini için İsrâfîl *aleyhi's-selâm*'ı tekrar yaratıp Sûr'a üfürmesini emr edecek ve mahşer hayâtı başlayacaktır.

Hadîs-i şerîf'de belirtilen Ye'cûc ve Me'cûc Seddi'nin delinmesi veyâ yıkılması neticesinde her türlü imkânı ellerinde bulduran fitne ve fesâd erbâbı **Deccâl**'ler, **Tâğut**'lar, **Mücrim**'ler ve buldukları toplum içinde **büyüklik taslayanlar** tarafından, **İnsanlık âlemi için**, zararı umûmî olmayıp sâdece kendi toplumlarına âit olan putperestlikden, bâtıl inanç ve ibâdet şekillerinden daha tehlikeli ve umûmî olan, İslâm'a ve Müslüman'lara bir zararı yokmuş gibi telkin edilen Demokrasî, Özgürlük, lâiklik gibi İslâm dışı beşerî fikir ve inanç sistemlerinin tüm dünyâ insanları arasında yaygın bir hâle getirilmesi, hakk ile bâtılın birbirine karıştırılarak bâtılın ön plâna çıkarılması, *-İslâmiyyet ile Demokrasî arasında büyük bir fark yokdur-* felsefesi ile Allâhü Teâlâ'nın bizler için seçip beğendiği İslâm Dîni'ne karşı bâtılın müdâfaa edilmesi, bu suretle de aldatılıp gaflete düşürülen Müslümanların bilmeden fitne, fesâd, şirk ve küfre sâhip çıkar hâle

⁷ -Mü'min, (Ğâfir) 16.

getirilmesi, en büyük bir tehlike olduğundan, Allâhü Teâlâ Kur'ân-ı Kerîm'inde, Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm* da Hadîs-i şerîf'lerinde bu büyük tehlikeye işâretle şöyle buyurmaktadır:

وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ج

“Fitne katilden beterdir”.⁸

وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ط

“Fitne katilden daha büyüktür”.⁹

مَا بَيْنَ خَلْقِ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ أَمْرٌ أَكْبَرُ مِنَ الدَّجَالِ.

“Âdem'in yaratıldığı zamandan beri, kıyâmete kadar, Deccâl'in şerrinden daha büyük bir fitne olmamıştır”¹⁰

كَانَ يَدْعُوا أَعْوُدُ بَيْكٍ مِنَ الْبُخْلِ وَالْكَسَلِ وَأَزْدَلِ الْعُمْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ
وَفِتْنَةِ الدَّجَالِ وَفِتْنَةِ الْمَحِيَا وَالْمَمَاتِ.

“Rabb'im, -cimrilikten, ağır canlılıktan, erzel-i ömürden, kabir azâbından, **deccâlin** (ve yalancı insanların) **iğfalinden**, dirim ve ölüm fitnesinden- sana sığınırım”.¹¹

⁸ -Bakara, 191.

Fitne :İmtihân, sınav ve sınama ma'nâsına geldiği gibi, bir adamı veyâ bir topluluğu azdırmak, doğru yoldan saptırmak, dâhîlî ihtilâf, ayrılık, karışıklık, küfür, azgınlık, sapıklık, günah işlemek, rüsvaylık, belâ', azâb, çirkin olan bir şey'i beğenip kalbin ona meyl ve muhabbet etmesi, ma'nâlarına da gelir.

İmâm Birgivî Hazretleri de, Tarîkât-ı Muhammediyye adlı eserinde, fitneyi şu şekilde ta'rîf ve tavsîf eder:

“**Fitne**, insanları, meşrû' bir fâide olmaksızın, ızdırâba, ihtilâle, ihtilâfa, mihnet ve belâ'ya düşürmektir ki kalbe ânz olan âfetlerdendir”.

Kurân-ı Hâkîm ve Meâl-ı Kerîm, C.1.ss.52. Hasan Basri Çantay.

⁹ -Bakara, 217.

¹⁰ -Riyâzü's-sâlihîn,C.3.ss.326.(1846 nolu h.ş.).

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّا لِلْعَرَبِ مِنْ شَرِّ قَدِ اقْتَرَبَ فُتِحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدْمٍ يَأْجُوجُ
وَمَأْجُوجَ مِثْلُ هَذِهِ وَحَلَقَ بِاصْبَعِيهِ الْإِنْهَامَ وَالَّتِي تَلِيهَا قَالَتْ زَيْنَبُ ابْنَةُ
جَحْشٍ فَعُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَّهُ لَيْسَ بِنَبِيٍّ وَفِينَا الصَّالِحُونَ قَالَ نَعَمْ إِذَا كَثُرَ
الْحَبْتُ.

"Lâ ilâhe illâ'llâh. Vukûu yaklaşan bir şerden, büyük bir
fitneden dolayı **vay Arab'ın hâline? Bu gün Ye'cûc ve
Me'cûc'ün Seddi'nden şunun gibi bir delik açıldı, buyurdu**
da baş parmağı ile onu ta'kîb eden (şehâdet) parmağını
halkaladı.

Bunun üzerine Cahş kızı Zayneb,

-Yâ Rasûla'llâh, içimizde bu kadar sâlih (kimse) ler varken
biz helâk olur muyuz? diye sordu. Rasûlü'llâh da,

-Evet. Fısk-u fücûr, fuhuş ve ma'siyet çoğaldığı zaman
(helâk olursunuz); diye cevâb verdi".¹²

Bu Âyet-i kerîme ve Hadîs-i şerîf'lerin ifâde buyurduğu
gerçek, **-Allâhü a'lem-** şu âyet-i kerîme'lerin ifâde buyurduğu
büyük tehlikenin başlangıcına, **Tâğut'**ların, **Deccâl'**lerin,
Mücrim'lerin, bâtil fikirleri ile **büyüklük** taslayan kimselerin
yer yüzünde pervasızca at oynatır bir hâle gelmesine bir işâret
olsa gerektir:

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارِ الَّذِينَ كَفَرُوا ۗ يَا
وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ. وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ
حَدَبٍ يَنْسِلُونَ.

¹¹ -S.B.M.Tecrid-i Sarîh Tercemesi,C.11.ss.119.(1710 Nolu h.ş.Kâmil Miras.

¹² -S.B.M.Tecrid-i Sarîh Tercemesi,C.9.ss.95. (1372 nolu h.ş.). K. Miras. Buhârî,Cüz' 4,ss,241.

وَافْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ.

"Nihâyet Ye'cûc ve Me'cûc (un seddi) açılıp da her tepeden saldıracakları ve gerçek va'd olan (kıyâmet) yaklaştığı vakit, işte o zaman o küfr (ve inkâr) edenlerin gözleri hemen belirib kalacak, -Eyvâh bizlere, Doğrusu biz bundan gaflet içindeydik. Hayır, biz (kendimize zulm eden) zâlim kimselerdik- (diyecekler)".¹³

“Ye'cûc ve Me'cûc'ü tutan ve bir rahmet-i Rabbâniyye olan o âhenîn (sapasağlam) sedd, ya'nî Zü'l-Karneyn'in yapmış olduğu **Dîn-i Tevhîd seddi** açılıp da o ne idiği belirsiz halk boşandığı ve her tepeden akın ederek çıktığı ve gerçek va'd olan en büyük kıyâmet âlâmetleri zuhûr edip hisâb gününün yaklaştığı vakit”,¹⁴ Allâhü Teâlâ'nın ebedî la'netine uğrayan şeytan bile “**Ben, âlemlerin Rabb'i olan Allâh'dan korkarım, O'nun ukûbeti (azâbı) çok şiddetlidir**” dediği halde, o Tâğut'lar, Deccâl'ler, Mücrim'ler ve bâtil fikirleri ile büyüklük taslayanlar hiç korkmazlar. Çünkü,

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ ۚ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ
مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ. فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا ۗ وَذَلِكَ جزؤُ الظَّالِمِينَ. ۚ

"(Münâfık'ların, Kâfir'lerin, Tâğut'ların Deccâller'in, Mücrim'lerin ve bâtil fikirleri ile büyüklük taslayanların) **hâli, şeytanın hâli gibidir. Çünkü (şeytan), insana -Küfr et- der**

¹³ -Enbiyâ', 96-97.

¹⁴ -Hak Dîni Kur'ân Dili Türkçe Tefsir,C.5.ss.3371. Elmalılı M.Hamdi Yazır.

de o küfr edince -Ben kakîkaten senden uzağım. Çünkü ben âlemlerin Rabb'i olan Allâh'dan korkarım- der".

"Nihâyet ikisinin de (azdıranın da azanın da) âkabeti hakîkaten ebedî ateşin içinde kalmaları olmuştur. İşte zâlimlerin (münâfikların ve kâfirlerin) cezâsı budur".¹⁵

وَإِذْ زَيْنَ هُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَاهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ
وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ ۚ فَلَمَّا تَرَاءَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي
بَرِيءٌ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ ۗ وَاللَّهُ شَدِيدُ
الْعِقَابِ.

“O zaman şeytan onların yaptıklarını süsleyip -Bu gün size insanlardan galebe edecek hiç bir kimse yokdur. Ben de sizin yardımcınızım- dediği halde, iki gurup (karşı karşıya) gelince. -Ben sizden kat'iyen uzağım. Ben sizin göremeyeceğinizi görüyorum. Ben Allâh'dan korkarım. Allâh ukûbetinde (azâbında) çok şiddetlidir- diyerek iki topoğu üstüne (tabana kuvvet) kaçar”.¹⁶

"Aşılması ve delinmesi mümkün olmayan bu sedd hakkında bir çok rivâyet ve eser varsa da bunların hiç birisi Kur'ân'da ifâde buyurulan vasıflara uymuyor. Allâhü 'alem, Kur'ân-ı Kerîm'in haber verdiği bu sedd, Zü'l-karneyn'den, onun yapılmasını isteyen kavmin, bu sâyede gerek ferd olarak gerekse toplum olarak sâhip olmak istedikleri maddî ve ma'nevî bir kuvvet ve kudret olsa gerektir ki böyle bir sedd, onların demir kütleleri gibi kuvvetli ve kudretli olan

¹⁵ -Haşr,16-17.

¹⁶ -Enfâl 48

unsurlarına (*kalblerine*) akıtılan rabbânî bir feyz ile teşekkül etmiş olan madî ve ma'nevî bir sedd demek olur".¹⁷

¹⁷ -Merhûm Kâmil Miras, bu konu ile ilgili âyet-i kerîme'lerin meâlini ve tefsîrini şöyle ifade buyurmaktadır:

"Sonra Zü'l-karneyn, (Batı ile Doğu arasında güneyden kuzeye doğru üçüncü) bir yol ta'kîb etti. Nihâyet (Türk ilini doğu tarafından sınırlayan) iki sedd (dağ) arasına (vardı. Buraya) varınca bu dağların birisinde (Türk ırkından) bir kavm buldu ki, onlar (da kendi dillerinden başka söylenilen) bir sözü zor anlıyorlardı. Bunlar (tercümanları vâsıtası ile):

-Ey Zü'l-karneyn; Ye'cûc ve Me'cûc (denilen iki kavm) ülkemizde (hayvanlarımızı çalmak, mahsûllerimizi tahrib etmek, aramızda fitne çıkarmak sûretiyle) fesad yapıyorlar. Onlarla bizim aramıza bir sedd yapmak üzere sana biz bir ücret versek olur mu? dediler. Zü'l-karneyn de:

-Rabb'im'in beni mâlik kıldığı mal ve iktidar çok hayırlıdır, (ücrete ihtiyâcım yoktur). Bunun için siz bana icâb eden kuvvetle (inşâ' levâzımı ile) yardım ediniz. Ben de (ey Türk'ler) sizinle onların arasına sağlam bir mâni' yapayım. Haydi bana büyük demir parçaları getiriniz, dedi. (Getirdiler), yapı işi başladı. İki dağın iki tarafı birleşinceye kadar Zü'l-karneyn (demirleri kullanmış) ve halka: haydi körükleyin, diye kumanda etmiştir. Körüklenen şey'i ateş hâline getirince: bana erimiş bakır getiriniz de (icâb eden) yerlerine dökeyim, demiştir. (Seddin inşası tamam olunca): artık şimdi onu ne aşmağa muktedir olurlar, ne de delmeğe güçleri yeter, diye te'minat vermiştir".

Zü'l-karneyn:

"İşte bu (metin sedd) Rabb'im tarafından (kullarına ihsân buyurulan) bir rahmetdir. Fakat her ne zaman Rabb'im'in emri gelirse, onu yerle yeksân eder. Rabb'im'in va'di ise hakdır, demiştir". (Kehf sûresi, âyet 92-98

"Zü'l-karneyn'in üçüncü seferinde karşılaştığı ve kendi dillerinden başka bir dil ile görüşemiyen kavmin Türk'ler olduğunu Dahhâk, Süddî, Katâde gibi müfessirler ifade etmişlerdir ki, Zü'l-karneyn'in, mîmârî nezâret ve irşâdî ile Türklerin demirden, bakırdan hayret-bahş (hayret verici) bir sedd yapmış olmaları işbirliği ile, Türk'lerin arasında şâyî' olan demir, çelik ve bakır gibi mâdenî sanâyiin kadim târihinin tâ bu karanlık devirlerinde başlamış olduğu neticesine varabiliriz. Bu riyâzî işbirliğine istinâden ilk devirlerde Türk'lerin beşeriyetin halâskârı (kurtarıcısı) olduklarını da söyleyebiliriz. Çünkü zaman zaman kendi mallarını, canlarını çapulculuk ederek yağmalayan Ye'cûc ve Me'cûc adındaki iki vahşî şimâl kavmine karşı kendilerini siper ederek dünyâyı bunların zulüm ve yolsuzluklarından Türk'ler korumuş bulunuyor, demekdir.

هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي :İşte bu (metin sedd) Rabb'im tarafından (kullarına ihsân) buyurulan bir rahmetdir. Kehf, 98.

"Eğer bu kavim, müfessirlerin nakl ettikleri gibi Türk kavmi ise, burada **Zü'l-karneyn**'e kuvvetle yardım eden **Türk**'lerin mazide yer yüzünü fitne ve fesaddan kurtarmak için yaptıkları hizmetlerin ehemmiyetine işâret edilmiş olduğu gibi, Hazreti Muhammed *aleyhi'-selâm*'ın Bi'set'inden (*Peygamber olarak gönderilmesinden*) sonra İslâm'a

kavl-i şerîfi ile de Türk'lerin bu târihî hizmetleri, beşeriyet için ilâhî bir rahmet olmakla tavsîf buyurulup,

فَاذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءً : **Fakat her ne zaman Rabb'im'in emri gelirse, onu**

yerle yeksân eder. Kehf, 98.

âyet-i kerîmesi mücibince beşerin inkirâz zamanı gelip çatığında, Türk kudreti oradan çekilmiş olacak, sonra da,

حَتَّىٰ إِذَا فُيِّتَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ : **Nihâyet ye'cûc ve Me'cûc**

(ün seddi) **açılıb da her tepeden saldıracakları vakit.** Enbiyâ', 96.

âyet-i kerîme'si delâletiyle Yecûc ve Mecûc'u tutan sedd (Türk kudreti) açılınca şimâlin vahşî kurtları her tarafından saldıracaklardır.

buyuruluyor ki, hiç şübhesiz bu,

وَأَقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقِّ : **Gerçek va'd olan Kıyâmet yaklaştığı vakit.** Enbiyâ' 98.

nazm-ı mübîni mücibince, mev'ûd olan bir âkıbet erişecek, Ye'cûc ve Me'cûc târihten silinecek demek olur".

إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ : **Ye'cûc ve Me'cûc, bu yerde fesâd çıkaran**

(kabîle) **lerdir.** Kehf, 94.

kavl-i şerîfinde yer yüzünü fesâda verip kana boyayan Ye'cûc ve Me'cûc'ün yalnız iki kabîle değil, cemi' sigası ile vârid olduğuna göre, bir çok kabîlelerden müteşekkil bir çapulcu kalabalığından ibâret olduğu anlaşılır. Hattâ yer yüzündeki insanların yüzde doksanına kadar olan bir çoğunluğunun Ye'cûc ve Me'cûc olduğunu nakl edenler bile vardır. Bu bakımdan Yecûc ve Me'cûc beliyyesi (belâ'sı), bütün beşeriyete şumüllü bir âfetdir. Rasûlü'llâh *aleyhis-selâm*,

Yaklaşan bir fitnenin şerrinden vay Arab'ın hâline. Şu saatte Ye'cûc ve Me'cûc'ün seddinden bir menfez açılmışdır.

buyurup Ye'cûc ve Me'cûc 'den erişecek musîbeti Arab'a tahsis etmiştir ki bu tahsîs, Ye'cûc ve Me'cûc fitnesine benzer bir fitnenin pek yaklaştığı ve kendisi ile ilk iki halfesinin hilâfeti zamanları geçtikden sonra, Hazreti Os mân *radiye'llâhü anh'*ın şehâdeti ile, o fitneden ilk kapının açıldığı ma'nâsı kâd edilmiş ve bunu bir takım müessif hâdiseler ta'kib etmiştir, demek olur".

S.B.M.Tecr'id-i Sarîh Tercemesi,C.9.ss.97-102. Kamil Miras.

yapacakları hizmetlere de işâret edilmiş olur. Bunun için Müslüman Türk'lerin inkırâzı, Ye'cûc ve Me'cûc Seddi'nin yıkılması ve nizâm-ı âlemin fesâdı demek olacaktır ki böyle büyük bir felâketin vukûu **Eşrât-ı saat**'dendir".

"İşte batıyı doğuyu dolaşarak bir çok hizmetlerde bulunan **Zü'l-karneyn'in en büyük işi**, en büyük **görevi**, **rabbânî bir rahmet** olan böyle **maddî ve ma'nevî kuvvetli bir seddin** inşâsıdır ki böyle bir seddin yıkılması, beşeriyet için büyük bir felâket olacaktır".¹⁸

Bu bakımdan **Müslüman Türk'lerin inkırâzı**, Dîn-i Tevhîd Seddi'nin yıkılmasını ve Ye'cûc ve Me'cûc denilen fitne ve fesad topluluğunun yer yüzünü isti'lâ' etmesini ifâde eder.

Bu Hadîs-i şerîf'de ifâde buyurulan "**Vay Arab'ın hâline**" sözü,-**Allâhü a'lem**- bu gün içinde bulunduğumuz yirmibirinci asrın 2011 yılının Mart ayından i'tibâren başlayan ve hâlen de 2012 yılında devam etmekte olan "**Arab Bahârı**" hâdiseleri, zamânımızda gerçekleşmiş bir neticesidir ki bu hâdiseler, bir takım **Deccâl**'lerin, **Tâğut**'ların, **Mücrim**'lerin ve bâtil fikirleri ile **büyükklük** taslayanların, bütün Arab memleketlerinde ve diğer İslâm memleketlerinde Demokrasî, özgürlük ve lâiklik gibi İslâm dışı beşerî sistem ve isteklerini hayâta geçirip tatbik ederek Müslümân'ları İslâm'dan uzaklaştırıp dalâlete düşürmek ve kendilerine benzetmek için meydana getirmiş oldukları ve hâlen de getirmekte devam ettikleri fitne, fesâd ve ihtilâllerden başka bir şey' değildir.

¹⁸ -Hak Dîni Kur'ân Dili Türkçe Tefsîr,C.4.ss.3291-3292. Elmalılı M. Hamdi Yazır.

Çünkü bu “**Arab Bahârî**” hâdiseleri, *-daha önce bir kısım İslâm memleketlerinde olduğu gibi şimdi de-* Fas, Tunus, Cezâyir, Libya, Mısır, Ürdün, Lübnan, Sûriye, Irak, Suûdî Arabistan, Yemen, Katar, gibi dünyadaki bütün Arab memleketlerini kısa bir zamanda *-ellerinde Kur’ân’ın bütün emir ve nehiyeleri ap-açık bulunduğu halde-* **şirke, küfre ve irtidâda** sevk eden Batının şerîrlerinin, Yahûdî ve Hristiyan topluluklarının telkin edip Müslümân’lara kabul ettirmek istedikleri ve onları kendileri gibi yapmaya çalıştıkları **Deccâl**’lerin, **Tâğut**’arın, **Mücrim**’lerin ve **büyüklik** taslayanların şeytânî fikirlerinden başka bir şey’ değildir.

Çünkü aşağıdaki âyet-i kerîme’ler, bu konuları, açık bir şekilde dile getiren ap-açık birer delildir

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا ط قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ط وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ.

“(Yahûdî ve Hıristiyanlar, Müslümânlara): **-Yahûdî veyâ Nasrânî olun ki doğru yolu bulasınız- dediler.** (Habîbim) **De ki: Hayır,** (biz) **hanîf olarak** (müslim ve muvahhid olarak) **İbrâhîm’in dînindeyiz** (milletindeyiz). **O, Allâh’a eş tutanlardan değil idi**”.¹⁹

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ط

“**Ne Yahûdî’ler, ne Hıristiyan’lar, -Sen onların dînine (milletine) uyuncaya kadar-, sende (aslâ) hoşnûd olmaz (lar)**”.²⁰

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا ح

¹⁹ -Bakara, 135

²⁰ -Bakara, 120.

"İnsanların, îmân edenlere düşmanlık etmeleri bakımından en şiddetlisi, and olsun ki Yahûdî'ler ile Allâh'a eş koşan müşrikleri bulacaksınız.²¹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم
بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ.

"Ey îmân edenler, eğer kendilerine kitab verilenlerin içinden, her hangi bir fırkaya, zümreye uyarmanız, boyun eğerseniz, sizi, îmânınızdan sonra döndürürler de kâfirler yaparlar".²²

Bunun için bütün Müslümân'ların bu ve buna benzer âyet-i kerîme ve Hadîs-i şerîf'leri iyi anlayıp düşünerek kendilerini İslâm ve Müslümân düşmanlarının küfür, şirk, fitne, fesâd ve ihtilâl tuzaklarının içerisine atmamaları gerekir.

Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm*'ın da yukarıdaki Hadîs-i şerîf'lerde büyük bir telâş ve endişe ile haber vermek istediği hâdiseler de, işte, zararı ve tahrîbâtı belli bir topluma âit olan putperestlikten, bâtil inanç ve ibâdet şekillerinden daha büyük ve daha umûmî bir tahrîbâtı olan **Deccâl**'lerin, **Tâğut**'ların, **Mücrim**'lerin, bâtil fikir, inanç ve nefsânî arzularında **büyüklik** taslayanların İslâm'a ve Müslümân'lara bir zararı yokmuş gibi telkin edip gösterdikleri bu fikir, inanış, ve nefsânî arzularından başka bir şey' değildir. Bunun içindir ki Rasûlü'llâh *aleyhi's-selâm*, başka bir Hadîs-i şerîf'lerinde de şöyle buyurmuştur:

"Bundan sonra sizin bir daha putperestliğe döneceğinizden endişe etmiyorum. Endişe etdiğim şey', sizin dünyâ işlerine

²¹ -Mâide, 82.

²² -Âl-i İmrân, 100.

dalarak ve servet peşinde koşarak birbirinizin kanını dökmenizdir. İhtiras ile nefsâniyyet güdüp didişmenizdir. İşte o zaman siz de sizden evvelki milletler gibi helâk olursunuz. Çünkü ihtiras, ni'metden mahrûmiyyete sebep olur".

İnsanlar arasında önderlik yapıp akıllı gibi görünen ve ıslahatçı geçinen bu Deccâl-vârî insanların Allâhü Teâlâ'yı unutarak İslâm ve Kur'ân karşısındaki isyankâr tutumlarını ve davranışlarını da şu âyet-i kerîme'ler açık bir şekilde ifade buyurduğundan onlara uyup onların yolundan gitmek, aklını kullanmasını bilen insanlar ve bi'l-hâssa ben Müslümanım diyen kimseler için telâfisi mümkün olmayan dünyevî ve uhrevî felâketlerdendir:

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا.^{لا} وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا^ط وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَىٰ آذَانِهِمْ نُفُورًا.

"Sen Kur'ân'ı okuduğun zaman seninle âhirete inanmazların arasına gizli bir perde çekeriz (de kendilerine okuduğunu idrâk edemezler)".

"Onların kalbleri üzerine, onu (Kur'ân'ı) iyice anlamalarına (engel) perdeler gerer, kulaklarına bir ağırlık veririz. Sen, Kur'ân'da Rabb'ini bir tek olarak andığın vakit onlar ürkek ürkek arkalarını çevirirler (arkalarını dönüp kaçarlar)".²³

Her asırda, çağdaş ve medenî olma sevdâları ile insanların ve toplumların huzûrunu bozmaya çalışan ve onları *-kendi*

²³ -İsrâ' Sûresi, âyet 45-46.

*görüŖ ve inanışına göre, islâh ediyorum ve mutluluğa götürüyorum zannı ile- dünyevî ve uhrevî felâketlere sürüklemeyi bir ma'rifet ve bir başarı kabûl eden, Allâhü Teâlâ'nın emir ve nehiy'lerine uymayı geri kalmışlık sayan, deccâl-vârî insanlar hiç bir zaman eksik olmamışdır. Böyle kimselere -dîni ta'biri ile- **deccâl** denilmesi de bundandır.*

İçinde yaşadığımız Ŗu zamanda, Demokrasî, Lâiklik ve Özgürlük nâmı altında, kendi çıkarlarını ve mel'un emellerini gerçekleŖtirmek masâdı ile "*Orta Doğu Projesi*" gibi bir fitne, fesad, Ŗirk ve küfrün öncülüğünü yaparak kendilerine karŖı koymaya çalıŖan Müslümân'ları terörist damgası ile,

"Teröristler, Ortadoęu'da Demokrasi'nin gelişmesini istemiyorlar". "Özgürlüğün ilerlemesini durdurmaya çalışıyorlar".

diyerek feryâd eden Deccâl-vârî insanların çalıŖmaları da, ancak **Deccâl**'lerin yapacağı bir çalıŖmadır.

Bunun için **Tevhîd** esâslarını doğru bir Ŗekilde öğrenip inanan ve hayâtında onun icâblarını yerine getirmeye çalıŖan bir Müslüman'ın, İslâm Dîni esâslarından başka İslâm dıŖı bir sistemi ve onun gereklerini kabûl etmesi veyâ onun bir kısmını kabûl edip bir kısmını kabûl etmemesi veyâ hem Müslümân'lığı hem de diğer sistemleri birbirine katıp kendine göre bir İslâm anlayışı içinde yaşaması, mümkün değildir. Aynı zamanda -*Ben sağcı Müslümân'ım, solcu Müslümân'ım, sosyalist Müslümân'ım, kapitalist Müslümân'ım, yenilikçi Müslümân'ım, ılımlı Müslüman'm, hoŖ görülü Müslüman'ım, demokrat bir Müslüman'ım gibi bir takım ta'birler kullanarak- tefrîka ve anarŖye meydan verecek her hangi bir davranışda bulunması da aslâ câiz değildir.*

Çünkü **Tevhîd** inancı esâslarına doğru bir şekilde inanan bir Müslümân, îmânı ortadan kadiracak olan küfür, şirk, fitne ve fesâd virüslerini ve Allâhü Teâlâ'nın,

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ ط
وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ. لا

“Siz, kendilerine ap-açık defil’ler, âyet’ler geldikten sonra parçalanıp ayrılanlar gibi ve ihtilâf’a düşenler gibi, olmayın. İşte onlar (ın hâli): En büyük azâb, onlarındır”.²⁴

âyet-i kerîme’sindeki emrini çok iyi bilir ve yaşayışını, sözlerini, fikirlerini ve inançlarını ona göre ayarlar. Bunun netîcesi olarak da, İslâm dışı bir davranışta bulunmamaya gayret sarf eder.

İnsanlık âlemi için dünyevî ve uhrevî hakikat bu olduğuna göre, bu gün Deccâl-vârî (*Deccâl gibi*) insanların gaflete düşürüp aldattıkları Müslümanlar, Demokratik ve özgürlükçü fikirlerin te’sîri altında kalarak ilâhî bir mesnedi olmayan bir hakk ve hukuk peşinde koşmakta, sınırsız bir özgürlük iddiâsında bulunarak dilediği gibi bir yaşam tarzı seçmekte ve bu şekilde davranışlarında maddî veyâ ma’nevî her hangi bir sakınca görmemektedir. Bunun için de aklına gelen her şey’i yapma sevdâsı peşinde koşmakta, bunları elde etmek ve tatbîkata geçirmek için de hiç bir sınır tanımayarak bir takım fikir ve düşünceleri ileri sürmekte ve insanları onun etrâfında toplamaya, mutluluk terâneleri atıp onları aldatmaya çalışmaktadır ki işin en tehlikeli tarafı da budur.

İşte Rasûlü’llâh *aleyhi ’s-selâm*’ın,

²⁴ -Âl-i İmrân Sûresi, âyet 105.

“Vay Arab'ın hâline? Bu gün Ye'cûc ve Me'cûc'ün seddinden şunun gibi bir delik açıldı”.

“Âdem'in yaratıldığı zamandan beri, kıyâmete kadar, Deccâl'in şerrinden daha büyük bir fitne olmamıştır”²⁵

hakikatini ifâde buyurup târih boyunca eşi görülmemiş büyük bir uyarıda bulunması da **-Allâhü a'lem-** budur.

Çünkü **Ye'cûc ve Me'cûc seddi'nin**, diğer bir ifâde ile **Din-i Tevhîd Seddi'nin** delinmesinden (*yıkılmasından*) sonra hakk ile bâtılı birbirinden ayırt etme kâbiliyyetini kaybeden insanlara, İslâm düşmanı Deccâl'lerin, Tâğut'ların, Mücrim'lerin ve büyüklük taslayanların, daha doğrusu Allâhü Teâlâ'nın insanlar için beğenip seçtiği İslâm Dîni'ni ve ilâhî emirlerini beğenmeyip kendi görüş ve anlayışlarına göre insanları idâre etmek isteyen bir takım beyinsizlerin,

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ ۗ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ .

“Yer yüzünü fesâda vermeyin denildiği zaman; (Hayır, biz yer yüzünü fesâda vermiyoruz). Biz ancak islâh edicileriz (medenî ve insânî bir islahat yapıyoruz, insanlarımızı çağdaş medeniyet seviyesine çıkaracağız, onların refah seviyelerini yükselteceğiz)”²⁶

diyerek onları İslâm dışı bâtıl yollara sevk etmeleri, tahribâtı belli bir topluma âit olan putperestlikten ve diğer bâtıl inançlardan daha beter ve daha umûmî bir felâket olan fikir, fitne, fesâd, tefrika, anarşi ve ihtilâlleri, doğru bir şey' imiş gibi göstermeleri ve insanlar arasında yaygın bir hâle

²⁵ -Riyâzü's-sâlihîn,C.3.ss.326.(1846 nolu h.ş.).

²⁶ -Bakara, 11.

getirmeleri, insanlık âlemi için en büyük bir felâketdir ki bunun en açık bir delili şu âyet-i kerîme'dir:

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ

“(Haberiniz olsun ki, onlar fesadçıların ta kendileridir. Fakat bunun (böyle olduğunu) anlamazlar (ve anlamak da istemezler)”.²⁷

Ellerinde Kur’ân’ın en açık emir ve nehiyleri olduğu halde bu ilâhî İslâm sistemini bırakıp beşerî bir sistem olan Demokrasî, Özgürlük, Lâiklik ve Çağdaşlık ihtilâlleri yapan Müslüman’ların ve Müslüman Arab’ların hâli, bunun en açık bir örneğidir. Bu bakımdan “**Arab Bahârı**”, Müslüman Arab’ların sâhib oldukları İslâm Dîni esâslarını bırakıp peşinde koştukları Deccâl’lerin, Tâğut’ların, Mücrim’lerin ve bâtıl inanç ve fikirlerinde **büyüklik** taslayanların fikir, fitne, fesâd, tefrika ve ihtilâllerinden başka bir şey’ değildir.

Bunun için Rasûlü’llâh *aleyhi’s-selâm*, “Ye’cûc ve Me’cûc Seddi’nin delinmesi ile meydana gelecek olan bu büyük musibeti, Arab’a tahsis etmiştir ki bu **tahsîs**, -*Allâhü a’lem*- Ye’cûc ve Me’cûc fitnesine benzer bir fitnenin pek yaklaştığını ve kendisi ile ilk iki halifesinin hilâfeti zamanları geçtikten sonra, Hazreti Osmân *radiye’llâhü anh*’ın şehâdeti ile o fitneden ilk kapının açılacağını ve bunu **Tâğut**’ların, **Deccâl**’lerin, **Mücrim**’lerin ve **Büyüklik taslayanlar**’ın kıyâmete kadar meydana getirecekleri bir takım müessif hâdiselerin ta’kîb edeceğini, ifâde etmiş olur.²⁸

Deccâl’lerin en şerlisi olan **Mesih Deccâl** (Yalancı Mesih), âhir zamanda ortaya çıkacak olan son derece hilekâr,

²⁷ -Bakara, 12.

²⁸ - S.B.M.Tecrid-i Sarîh Tercemesi,C.9.ss.97-102. Kamil Miras.

düzenbaz, yalancı, yaldızcı, hakkı bâtıla, iyiyi kötüye karıştırarak insanları hakk yoldan döndürüp dalâlet yollarına çeviren bir kimse olacaktır ki peygamberlik davasında bulunmayıp ulûhiyyet (*tanrılık*) iddiâsında bulunacak, hakkı bâtıl gibi gösterecek, akla hayâle gelmedik şerr işleri yapacak, insanları aldatmakta mâhir bir sahtekârlık gösterecek, kâfirliği, sahtekârlığı yüzünden belli olduğu halde bir takım hârikâlar gösterip ulûhiyyet (*tanrılık*) iddiâsında bulunarak insanları akla hayâle gelmedik şerr işlere sevk edecektir ki Cenâb-ı Hakk, insanları imtihân etmek için *-bir istidrâc kabilinden-* kendisine verdiği ba'zı imkânlar sebebi ile hârikü'l-âde bir takım ma'rifetler gösterecek ve böylece îmânı zayıf olan Müslümân'ları doğru yoldan saptırarak şirk ve küfür yollarına döndürecek, îmânı kuvvetli olanlara da hiçbir şey yapamayacaktır. Bunlardan îmânı bütün bir kişiyi halkın önünde öldürüp diriltmesi bile o îmânı bütün kimseleri hakk yoldan ayıramayacaktır. Çünkü öldürüp dirilttiği o kişi, dirilince *"Va'llâhi benim, senin Deccâl olduğun hakkındaki şimdiki kanâatim, bundan evvelki îmânımdan daha kuvvetlidir, va'llâhi, sen Deccâl'sin"* der. O da, adamlarına *"Onu öldürünüz"* derse de bir daha öldüremez.²⁹

Bunun için Ye'cûc ve Me'cûc fitnesinin dünyayı isti'lâ' etmesine engel olan **Zü'l-Karneyn seddi** (*Dîn-i Tevhîd seddi*) yıkılıp (*açılıp*) Ye'cûc ve Me'cûc fitnesi her tepeden akın edip

²⁹ -**İsdirac**: Fâsık veyâ kâfir olduğu belli olan bir şahsın isteğe uygun olarak yapıp gösterdiği bir takım hârikâlardır ki Allâhü Teâlâ böyle bir imkânı belli bir zaman için ona verir. O da her şey'i kendinden bilerek azdıkça azar. Bu sûretle de azâbı katmerlenir ki şu âyet-i kerîme bunu ifade eder:

وَالَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ. ٢٤

"Âyetlerimizi yalan sayanları, biz, bilmeyecekleri nokta (lar) dan yavaş yavaş helâke yaklaştırırız". A'râf, 182.

dünyanın her tarafını isti'lâ' etmeye başlayınca, böyle bir fitne devri zamânında, **Îsâ aleyi's-selâm**,

Cenâb-ı Hakk'ın yeni emirlerini tebliğ etmek üzere gelen bir peygamber olarak değil, Hazreti Muhammed saleyhi's-selâm'ın bir ümmeti olarak getirdiği dîni yaşayan ve onu uygulayan -adâletli bir hakem- sıfatı ile,

yer yüzüne inecek; kendisine inanan bir kısım insanlar ile birlikte -açlık, kıtlık, kuraklık gibi bir çok sıkıntılar içerisinde- Tûr dağına çekilecek; bu suretle de Ye'cûc ve Me'cûc fitnesi kendilerine bir zarar veremeyecektir.

Îsâ aleyhi's-selâm, Tûr dağından inip Allâhü Teâlâ'nın yardımı ile Mesih Deccâli ve küffârı katledecek, Yecûc ve Me'cûc fitnesini öldürüp ortadan kaldıracak, İslâm Dîni'ni aslına uygun bir şekilde yeniden te'sîs edecek, **Tevhîd** akidesini yeniden ihyâ ederek İslâm diyârında kâfir kalmayacak bir şekilde yer yüzünü bir müddet islâh edip düzelttikten sonra Hazreti Muhammed aleyhi's-selâm'ın şerâti ile amel edip âdil bir hâkim olarak Hristiyan putlarını kırarak, domuz katlini emr edecek, cizyeyi kaldıracak, mal çoğalacak ve Hristiyanlığın hükümsüz olduğunu i'lân edecek, din olarak sâdece İslâmiyyet kalacak. gök yüzünün bereketleri yeryüzüne inecek; kürre-i arz, Kısra'ların, Kayser'lerin ve bunlar gibi haşmet sâhibi meliklerin vaktiyle sînesine sakladıkları hazîneleri kumağa başlayacak; herkes dünyânın son zamanlarının geldiğini anlıyarak mal biriktirip toplamaktan sarf-ı nazar edecek.

Kendisi ve kendisine inananlar öldükten sonra da yer yüzünde insanların kötöleri kalacak, büyük bir ahlâksızlık ve hayâsızlık içerisinde eşekler gibi herkesin gözü önünde cinsel

ilişkide bulunacak ve bundan sonra da kıyâmet bunlar üzerine kopacaktır.

Şu halde bütün bu hakikatler karşısında biz Müslüman'lara düşen en büyük görev, aklımızı ve îmân esâslarımızı iyi kullanarak **Tâğüt**'ların, **Deccâl**'lerin, **Mücrim**'lerin ve **büyüklik** taslayan kimselerin yaldızcı, aldatıcı sözlerine uyup gaflete dalarak fitne, fesâd, şirk ve küfür yollarına yönelip onlar gibi olmamaktır. Aksi takdirde hiç bir kimsenin hiç bir kimseye bir yardımda bulunamayacağı **Mahşer Günü**'nde, şu âyet-i kerîme'lerde ifâde buyurulan çekişmeleri yapar dururuz da hiç bir faydası olmaz.

وَكذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَارًا مُّجْرِمِينَ لِيَمْكُرُوا فِيهَا ط وَمَا يَمْكُرُونَ
إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ.

“Biz, her şehir ve kasabada, (mal, mülk, servet ve makam sâhibi büyüklerini, -başında buldukları topluma örnek olup onları hidâyet yoluna mı, yoksa dalâlet yoluna mı sevk edecekler diye- îmân ve küfür arasında muhayyer bıraktık. Peygamberimiz onlara doğru yolu göstermesine rağmen onların ekseriyyeti küfür ve şirk yolunu tercih ettiler, Biz de) Mücrim'leri (oraların günahkârlarını ve onlara uyanları imtihân etmek için), o yerlerde (rahmetimizin bir eseri olarak mühlet verip kendi amellerine kendilerinin şâhid olup bir i'tiraz haklarının kalmaması için) hilekârlık etsinler (hîle ve desiselerine devam etsinler) diye, büyük adamlar (tanınmış büyükler) yaptık. (Onları imtihân etmek için onlara böyle bir imkân verdik) Halbuki onlar hilekârlığı başkasına değil, kendilerine yaparlar da farkında olmazlar, (olsalar bile ondan vaz geçmazler)”³⁰

³⁰ -En'âm, 123.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى إِذِ
الظَّالِمُونَ مَوْثُوقُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْجَعُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضِ الْقَوْلِ يَقُولُ
الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ. قَالَ الَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ
بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ. وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا ط وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا
رَأَوْا الْعَذَابَ ط وَجَعَلْنَا الْأَعْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا ط هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ.

“O küfr edenler (Deccâl’ler, Tâğut’lar, Mücrim’ler ve büyüklük taslayanlar): **-Biz ne bu Kur’ân’a, ne de ondan öncekilere aslâ inanmayız-** dedi (ler). **O zâlimler Rabb’lerinin dîvânında mevkûf dururlarken, sözü (kabahati) birbirine evirib çevirir (lerken, içlerinde) zaif sayılanlar (idâre edilenler) o büyüklük taslayanlara (idâre edenlere): -Siz olmasaydınız muhakkak ki biz mü’minler (den) olmuşduk-** derler (ken) sen (onların hâlini) **bir görmelisin”.**

“Büyüklük taslayanlar zaif sayılanlara (Deccâl’ler, Tâğut’lar, Mücrim’ler ve büyüklük taslayanlar idâre ettikleri kimselere), **-Siz hidâyet geldiği zaman biz mi sizi ondan çevirdik? Hayır, siz kendiniz suçlu idiniz-** der (ler)”.

“Zaif sayılanlar da büyüklük taslayanlara: **-Hayır, gece gündüz (işiniz) hilekârlık idi. Çünkü siz bize hep Allâh’a küfr etmemizi, O’na ortaklar tanınmamızı emr ediyordunuz-** derler. Azâbı görünce de hepsi pişmanlıklarını içlerine

atarlar (da suçlu olduklarını i'tiraf edemezler). **Biz de o küfr edenlerin boyunlarına (ateş) tomrukları (nı) takarız.** (Böylece) **onlar, ancak yapmakta oldukları günahları yüzünden cezâlandırılırlar**".³¹

Bu bakımdan yaptığımız ve yapacağımız her işin, kendi amelimizin bir neticesi olduğunu iyi düşünerek Allâhü Teâlâ'nın râzı olmayacağı şey'leri yapmamak ve bizleri hakk yoldan döndürüp dalâlet yollarına yönlendiren şerir kimselerin Demokrasî, Özgürlük, Lâiklik, Çağdaşlık gibi *-doğru yol diye-* gösterdikleri bâtil yolların tuzağına düşmemek lâzımdır. Bunun için Cenâb-ı Hakk, insanlık için bir hidâyet rehberi ve doğru yolun ta kendisi olan Kur'ân-ı Kerîm'inde *-bizleri uyarmak için-* şöyle buyurmaktadır:

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ ط

"Sana gelen her iyilik (Allâhü Teâlâ'nın lûtf-ü ihsânı olarak) Allâh'dandır. Sana gelen her fenalık da (kendi amelinin bir karşılığı ve intikâmı olarak) kendindedir".³²

وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى ط

"Allâhü Teâlâ, kimi dilerse onu, (kendisinde hayır gördüğü kimseleri) doğru yola iletir".³³

"Hamd olsun Allâh'a ve selâm olsun O'nun beğenip seçtiği (kendisinde hayır görüp doğru yola iletlediği) kullarına".³⁴

³¹ -Sebe' 32-33.

³² -Nisâ', 79.

³³ -Bakara, 213.

Bunun için kullarının dünyevî ve uhrevî mutluluğunu isteyen Allâhü Teâlâ, **Rabb** isminin muktezâsı ve **sonsuz rahmeti**'nin bir eseri olarak sevgili rasûlü Hazreti Mehammed *aleyhi's-selâm* vasıtası ile bizlere tebliğ ettirmiş olduğu Kur'ân-ı Kerîm'inde ve İslâm Dîni esâsları'nda, insanlığın muhtaç olduğu en doğru yolun **kendi ilâhî sistemi** olduğunu belirterek,

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ فف

"**Hak dîn**, (insanları dünyevî ve uhrevî mutluluğa erdiren gerçek düzen, gerçek sistem, gerçek rejim, gerçek inanış), **Allâh indinde (ancak) İslâm'dır**".³⁵

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا.

"**Bu gün sizin dîninizi kemâle erdirdim, üzerinizdeki ni'metimi tamamladım ve size dîn olarak İslâm'ı beğenip seçtim, ondan (ve onun icâblarını yerine getirenlerden) râzı oldum**".³⁶

buyurmakda; bundan sonra da her türlü dünyevî ve uhrevî felâketin sebebi olan şu uyarıyı yaparak İslâm dışı fikir, görüş, sistem, düzen, rejim ve inanışlara gönül vermememizi emr etmektedir.

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ۗ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ.

"**Kim İslâm'dan başka bir dîn ararsa (İslâm dışı fikir, görüş, yorum, sistem, düzen, rejim ve inanış şekillerine**

³⁴ -Neml, 59.

³⁵ -Âl-i İmrân 19.

³⁶ -Mâide, 3.

uyarsa) **ondan** (bu dîn, İslâm dışı bu fikir, görüş, yorum, sistem, düzen, rejim ve inanış şekilleri) **aslâ kabûl olunmaz ve o, âhiretde de en büyük zarara uğrayanlardandır".³⁷**

Rasulü'llâh *aleyhi's-selâm* da, Hadîs-i şerîf'lerinde, Kur'ân yolundan başka bütün yolların insanları dalâlete götürüp dünyevî ve uhrevî felâketlere götüreceğini belirterek şöyle buyurmaktadır:

إِنَّهُ سَتَكُونُ فِتْنٌ كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ قِيلَ: فَمَا النَّجَاهُ مِنْهَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: كِتَابُ اللَّهِ تَعَالَى. فِيهِ نَبَأٌ مَنْ قَبْلَكُمْ. وَخَبْرٌ مَنْ بَعْدَكُمْ. وَحُكْمٌ مَا بَيْنَكُمْ. وَهُوَ فَصْلٌ لَيْسَ بِأَهْدَلٍ. مَنْ تَرَكَهُ نَجْرًا قَصَمَهُ اللَّهُ تَعَالَى. وَمَنْ ابْتَغَى الْهُدَى فِي غَيْرِهِ أَضَلَّهُ اللَّهُ تَعَالَى. وَهُوَ حَبْلُ اللَّهِ الْمَتِينِ. وَنُورُهُ الْمُبِينِ. وَالذِّكْرُ الْحَكِيمِ. وَالصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمِ. وَهُوَ الَّذِي لَا تُرْبِعُ بِهِ الْأَهْوَاءُ. وَلَا تَتَشَعَّبُ مَعَهُ الْأَرَءَاءُ. وَلَا يُشْبِعُ مِنْهُ الْعُلَمَاءُ. وَلَا يَمْلَأُ الْأَثْقِيَاءُ. مَنْ عَلِمَ عِلْمَهُ سَبَقَ. وَمَنْ عَمِلَ بِهِ أَجَرَ. وَمَنْ حَكَمَ بِهِ عَدَلَ. وَمَنْ عَصَمَ بِهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

“Muhakkak ki ileride muzlim gece kıt'aları (zifirî gece karanlıkları) gibi fitneler olacaktır. Denildi ki -Yâ Rasûle'llâh, ondan necât (kurtuluş) ne?-. Buyurdu ki Allâhü Teâlâ'nın Kitâbı (Kur'ân-ı Kerîm) dir.

Onda sizden evvelkilerin haberi, sizden sonrakilerin haberi, birbirinizin arasındaki şey'lerin hukmü vardır. O bir hezl (boş söz) değil, (hakk ile bâtulı birbirinden ayıran) bir fasıldır. O'nu tecebbüren (kibirlenip büyülenerek) terk edenin

³⁷ -Âl-i İmrân, 85.

Allâh belini kırar. Doğru yolu O'nun gayrisinde arayanı, Allâh dalâlete düşürür. O, Allâh'ın habl-i metîni (sapa sağlam bir ipi), nûr-i mübîn'i (ap-açık bir nûru) dir. Zikr-i hakîm'dir. Sırât-ı müstekîm'dir. Keyiflerin sapıtmasına, re'yelerin dağılmasına yegâne sebep O'dur. Ulemâ', O'na doymaz. Etkiyâ' (Allâh korkusu ile günah işlemekten çekinenler) O'ndan usanmaz. O'nun ilmini bilen ileri gider. O'nunla amel eden me'cûr olur (sevab kazanır). O'nunla hukm eden adâlet eder. O'na sımsıkı sarılan doğru yola hidâyeti bulur".³⁸

بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ. يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَمُتَمَسِّيًا
كَافِرًا. أَوْ يُتَمَسِّيًا مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا. يَبِيعُ دِينَهُ بِعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا.

"Karanlık gecenin (zifiri) karanlıkları gibi fitneler zuhur etmeden amellere koşuşun. (Zirâ o fitneler zuhur edince) kişi mü'min olarak sabahlayacak, kâfir olarak akşamlayacak veya mü'min olarak akşamlayacak, kâfir olarak sabahlayacak, dînini (az) bir dünyâ metâi mukabilinde satacaktır".³⁹

Bu son Hadîs-i şerîf, zamânımızda, diledikleri gibi hareket eden Tâğut'ların, Deccâl'lerin, bi'l-hâssa Mücrim'lerin ve büyüklük taslayıp da ben her şey'i iyi bilirim diyen kimselerin fikir, inanç ve telkinlerine kapılan Müslüman'ların, bir taraftan İslâma gönül verip Allâhü Teâlâ'ya kulluk yapmak istediklerini; diğer taraftan da Demokrasî, Özgürlük, Lâiklik gibi İslâm dışı beşerî sistemlerin peşinde koşarak kula kul olmanın felâketlerini yaşadıklarını, en güzel bir şekilde ifâde

³⁸ -Ahmed İbn-i Hanbel, Müsned, C.1.ss.91.

Hak Dîni Kur'ân Dili Türkçe Tefsir, C.1.ss.30. Elmalılı M.Hamdi Yazır.
Dârimî, Sünen, Fedâilü'l-Kur'ân.

³⁹ -Müslim, İmân, (186 nolu h.ş.).

Sahîh-i Müslim Terceme ve şerhi,C.1.ss.446. Ahmed Davudoğlu

etmektedir ki şu âyet-i kerîme, bizleri bu husûsda uyanık olup hakk ile bâtlı birbirine karıştırarak bir İslâm hayâtı yaşamamızı şiddetle men' etmektedir.

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ.

"Kendiniz bilip dururken hakkı bâtla karıştırmayın ve gerçeği gizlemeyin".⁴⁰

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ.

"Ey Ehl-i kitâb, neden doğruyu eğriye (hakkı bâtla) karıştırıyorsunuz ve neden bile bile gerçeği gizliyorsunuz?"⁴¹

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ لَا أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ.
إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّوْا فَأُولَئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَرَاءُ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ.

وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ.

"O kimseler ki bizim inzâl etdiğimiz beyyineleri (Allâh'ın emrine, hükümlerine, irşâdına ve bunlara îmân

⁴⁰ -Bakara, 42.

⁴¹ -Âl-i İmrân Sûresi, âyet 71.

etmenin, ittibâ' etmenin vücûbuna delâlet eden ve ayn-i hidâyet, mahz-ı hidâyet olan âyet ve delilleri), **biz bunu insanlar için Kitâb'da** (Tevrât, İncil ve Kur'ân cinsi Kitâb'da) **beyân etdikden sonra ketm ederler** (gizlerler). **İşte bunlar** (öyle kimselerdir ki) **Allâh bunlara lâ'net eder ve bütün lâ'net edebilecek kimseler de lâ'net eder"**.

"Ancak tevbe edenler, tevbe edib de islâh-ı hâll edenler, islâh-ı hâll edib de ketm ettiği hakîkati beyân edip neşr edenler (yok mu?), ben de onların tevbelerini kabûl ederim. (Çünkü) Tevvâb olan, Rahîm olan da ancak benim)".

"Tevbe etmeyib de küfürlerinde sâbit olanlar ve bu hâl üzere ölenler (yok mu?), onlar kâfirlerdir ki işte bunlar da böyle mel'unlardır. Allâh'ın, meleklerin ve insanların lâ'neti onların üstünedir".

"Onlar (o lâ'netin veyâ cehennem) içinde ebedî olarak kalırlar. Onlardan ile'l-ebed azâb hafifletilmez ve onlara hiçbir mühlet ve müsâade de verilmez".⁴²

Buraya kadar anlatılan tüm konulardan anlaşıldığına göre,

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ لَا كُفْرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ.

“(Allâhü Teâlâ), **îmân eden, sâlih amel işleyen, Muhammed -aleyhi's-selâm- a indirilene** (vahy edilene) **inanın ve Kur'ân'ın** (vahy edilenlerin) **Rabb'lerinden gelen bir hakk** (ve gerçek) **olduğuna** (şeksiz şubhesiz) **îmân eden**

⁴² -Bakara, 159-162.

kimselerin günahlarını yarlıgamiş (bağışlamış) ve hallerini iyileştirmiştir”.⁴³

âyet-i kerîme’inde ifâde buyurulan şu dört **ana esâs**, olmadıkça îmânın tam ve kâmil olması mümkün değildir.

1-Îman etmek,

2-Sâlih amel işlemek,

3-Hazreti Muhammed *aleyhi’s-selâm*’a vahy edilene inanmak,⁴⁴

4-Hazreti Muhammed *aleyhi’sselâm*’a vahy edilen Kur’ân’ın **hakk ve gerçek** olduğuna inanmaktır.

Bu sûretle bu dört ana şarttan birisinin eksik olması halinde o îmânın sahîh ve makbûl olmayacağı husûsu, açık bir şekilde ifâde buyurulmuştur.

Ne yazıktır ki son zamanlarda Müslümân’ım diyen bir çok kimseler, ilk üç şartı kabul edip amel etmeye çalıştığı halde dördüncü şart olan Kur’ân’ın **hakk ve gerçek** olduğu husunda büyük hatalar yaparak *-Fas, Tunus, Cezâyir, Libya, Mısır, Yemen, Irak, Sûriye, Ürdün, Afkanistan, Pakistan ve Türkiye gibi İslâm memleketlerinde-* Kur’ân’ın emrettiği konuların dışında bir takım kurtarıcılar, liderler, önderler, düzenler, sistemler, rejimler aramakta ve demokrasi, özgürlük, lâiklik gibi İlâhî olmayan *-İslâm’a zıt-* beşerî sistemlere gönül

⁴³ -Muhammed, 2.

⁴⁴ -Son zamanlarda, “Dinler arası uzlaşma ve Hoşgörû felsefesi nâmı altında” siyâsî ve şeytânî kelime oyunları ile Müslümân’ların inanç ve yaşayışlarına bir takım şübheler sokarak kendi inanç ve mel’ûn emellerini gerçekleştirmeye çalışanların, Kelime-i Tevhid’in ikinci rûknü olan “**Muhammedü’r-Rasûlü’llâh**” ilkesini, (farzını) kabullenmediklerini esefle görüyoruz ve şahit oluyoruz ki böyle bir fikir empozisi, âyet-i kerîme’de belirtilen üçüncü şarta tamamen aykırıdır.

vermekte ve bir takım anarşik davranışlar ile onların gerektirdiği şey'leri her zaman hayâta geçirmeye çalışmaktadır.

Bunun için böyle bir îmânın kabul olunmayacağı husûsu, bir çok âyet-i kerîme ve hadîs-i şerîf'lerde açık bir şekilde ifâde edilmiş ve şöyle denilmiştir:

“*Rasûlü'llâh aleyhi's-selâm'ın taraf-ı ilâhî'den getirdiği ahkâmın cümlesine îmân etmek vâcib (farz) olduğu halde Kur'ân'a îmânın bu âyetde ayrıca zikr olunması; Kur'ân'a îmân etmedikçe, Kur'ân'ın gayriye îmânın kabul olunmayacağına ve Kur'ân'a îmânın; îmân edilmesi lâzım olan şey'lerin cümlesine îmânı mutazammın olduğuna işâret eder*”.

“*Diğer taraftan (وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ) :Onlar, Kur'ân'ın Rabb'lerinden gelen bir hakk ve gerçek olduğuna şeksiz şübhesiz inanırlar) cümlesi, Kur'ân'a îmânı te'kid için vârid olmuştur. Çünkü Kur'ân'ın Rabb'leri tarafından hakk ve gerçek olarak gönderilmiş bir kitâb olduğunu beyân etmek, Kur'ân'a îmânın vâcib olduğunu bir kat daha te'kid eder*”.⁴⁵

Şu halde “Ben Müslümân'ım, Allâhü Teâlâ'nın var olduğuna, bir olduğuna, noksan sıfatlardan münezze olup kemâl sıfatları ile muttasıf bulunduğuna, Kur'ân'ın Allâh kelâmı olduğuna, Hazreti Muhammed aleyhi's-selâm'ın Allâh'ın kulu ve Rasûlü olduğuna ve İslâm Dîni'nin her husûsuna şeksiz şübhesiz inanıyorum” diyen îmânî bütün bir Müslüman, beşerî sistemlerin hiç birisine gönül vermez ve Tâğut'ların, Deccâl'lerin, Mücrim'lerin, ve bâtil inançlarında

⁴⁵ -Hulâsatü'l-Beyân fi Tefsîri'l-Kur'ân,C.13.ss.5369. (Hâzin). Mehmed Vehbi.

büyüklik taslayanların peşinden giderek kendisini İslâm dairesinden dışarı çıkarmaz ve işine geldiği gibi bir İslâm hayâtı yaşamaz. Emr olduğu gibi dosdoğru olmaya çalışır.

Çünkü işimize geldiği gibi bir İslâm hayâtı yaşamanın veyâ Tâğut'ların, Deccâl'lerin, Mücrim'lerin ve bâtlı inançları ile büyüklik taslayanların istedikleri gibi bir İslâm hayâtı yaşamanın sonu, dünyâda ve âhiretde zarardan, ziyandan ve hüsrandan başka bir şey' değildir. Bu bakımdan aşağıdaki Âyet-i kerîme, bunun en açık bir ifâdesidir.

وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ ۚ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ ۚ
وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ ۗ قَفًّا ۚ حَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ۗ ط ذَٰلِكَ
هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ.

“İnsanlardan bir kısmı da vardır ki (cân-ü gönülden değil de işine gelen tarafından, bir kenarından, bir ucundan tutarak veyâ dil ucu ile müslümân olarak) Allâh'a ibâdet eder. Eğer kendilerine bir hayır dokunursa ona yapışır, yatıştır, (fit olur). Eğer bir fitne (bir şerr, bir zarar) isâbet ederse yüz üstü dönüverir (de irtidâd eder). (İşte bu şekilde Allâh'a kulluk eden bir kimse), dünyâ'da da, âhiret'de de hüsrâna uğramıştır. Bu ise, ap-açık bir ziyandır, (ap-açık bir hüsrândır)”.⁴⁶

Bunun için aşağıdaki âyet-i kerîme'lerde de belirtildiği gibi İslâm'ı, bütünü ile bölünmez bir bütün olarak **Ehl-i Sünnet ve Cemâat** esâslarına göre doğru bir şekilde öğrenip **emr olduğumuz gibi dosdoğru** bir îmân, amel ve ahlâk sâhibi olarak yaşamaya çalışmak en büyük şîârımız olmalıdır.

⁴⁶ -Hacc, 11.

فَاسْتَقِيمَ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ط إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ.

"Maiyyetindeki tevbe edenlerle berâber, emr olunduğun gibi dosdoğru ol, (emr olunduğunuz gibi dosdoğru olunuz). Aşırı gitmeyin. Çünkü O, ne yaparsanız (hepsini) haklıyle görücüdür".⁴⁷

فَلَذَلِكَ فَادُعْ جَ وَاسْتَقِيمَ كَمَا أُمِرْتَ جَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ جَ

"İşte bunun için sen (onları Tevhîd'e) da'vet et. Emr olunduğun gibi dosdoğru ol. Onların hevâ (ve heves) lerine uyma...".⁴⁸

وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا ط قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ.

"Bu (İslâm ve Kur'ân) Rabb'inin dosdoğru yoludur. Biz âyet'leri, aklını başına alıp düşünecek bir toplum için (apaçık) beyan etmişizdir".⁴⁹

Bu bakımdan Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm* 'ın, . "Emr olunduğun gibi dosdoğru ol" emr-i ilâhî'leri karşısında,

شَيْبَنِي هُوْدٌ وَ اِخْوَانُهَا.

"Hûd ve emsâli beni kocaltdı".

شَيْبَنِي سُورَةُ هُوْدٍ.

"Beni, Hûd sûresi kocaltdı".

buyurması da bundandır.⁵⁰

⁴⁷ -Hud, 112.

⁴⁸ -Şûrâ, 15.

⁴⁹ -En'âm, 126.

⁵⁰ -Hulâsatü'l-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, C.6.ss.2438.Mehmed Vehbi.

وَمَا آتَيْكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمُ عَنْهُ فَانْتَهُوا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ط
إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۞

“Peygamber size ne verdi ise (ne emr etdi ise) onu alın, size ne yasak etdi ise ondan da sakının. Allâh’dan korkun. Çünkü Allâh’(ın) azâbı çetindir.”⁵¹

اتَّبِعُوا مَا نُزِّلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ط قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ .

“Rabb’inizden size indirilen (Kur’ân-ı Kerîm) e uyun. Ondan başka (larını) velî’ler (edinib de onlar) a uymayın. Ne kadar az öğüt tutuyorsunuz?”⁵²

فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ .

“Eğer bilmiyorsanız ehl-i zikr’e (Kur’ân’ı bilen âlimlere, mü’min’lere) sorun”⁵³

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ .

“Ey îmân edenler, hep birlikde silme (İslâm’a, barışa, dünyâ ve âhîret selâmetine) girin. (Kâmil, olgun, iyi, takvâ ve ihlâs sâhibi birer müslümân olun. Ayıp ve kusurlardan uzak bulunun). Şeytanın adımları ardına düşmeyin (şeytânî yollara sapmayın, Deccâl’lerin, Tâğut’ların, Mücrim’lerin ve

---

Hak Dîni Kur’ân Dili Türkçe Tefsîr, C.4.ss.2830. Elmalılı Hamdi Yazır.

⁵¹ -Haşr Sûresi, âyet 7.

⁵² -Ra’d Sûresi, âyet 3.

⁵³ -Enbiyâ’ Sûresi, âyet 7.

büyüklik taslayanların peşinden gitmeyin). **Çünkü o, sizin için ap-açık bir düşmandır”.**⁵⁴

Bunun için, Ey Mü'min'ler, ilâhî emirlere sıkı sıkıya tam bir teslîmiyyet ile bağlanmak suretiyle mükemmel bir ictimâî topluluk, muntazam bir İslâm yurdu teşkil ediniz ki aranızda isyandan, çekişmekden, anlaşmazlıklardan, bozgunculukdan, ihtilâf ve tafrikadan, birbirinize ezâ ve cef'a etmekden, eğrilik ve haksızlıktan, Hukûku'llâh'a (*Allâh'ın haklarına*) ve Hukûk-ı ibâda (*kulun haklarına*) tecâvüz etmekden, Allâh'ın rızasına muhâlif her türlü hareketden eser kalmasın. Herkes karşılıklı bir muhabbet, sevgi ve saygı içerisinde, emniyyet, asâyiş ve huzur içinde kendi vazifeleri ile meşkûl olsun. İstikbâl ve âhiretine ya'nî gelecek hayâtına ve âhiret hayâtına tam ve güzel bir sevinç ve neş'e ile yürüsün. Bunları ihlâl edecek fesatçılara meydan verilmesin. Dünyâ hayâtı hakkında sizleri imrendirecek sözler söyleyip de kalbleri size karşı en büyük düşmanlıklarla dolu olan şeytânî ve hâin kimselerin ardından gidilmesin. Dosdoğru yol, Silm'e, İslâm'a girmek ve o yolda yaşayıp ömür tüketmektir. Eğri yol ise şeytânî yollara saparak isyan, tefrika ve sapıklık içerisinde yaşamaktır. Aklınızı iyi kullanın ve âyetlerimizden ibret alın. Allâh, kullarını dâimâ hak ve gerçek olan doğru yola, Sırât-ı müstekîm'e çağırır. Şu halde, Ey Müslüman'lar,

وَاَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعاً وَلَا تَفَرَّقُوا ۗ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

"Hepiniz toptan Allâh'ın ipine (Kur'ân-ı Kerîm'e ve İslâm Dînine) sımsıkı sarılın. Parçalanıp dağılmayın. All'ah'ın üzerinizdeki ni'metini düşünün”.⁵⁵

⁵⁴ -Bakara Süresi, âyet 208.

⁵⁵ -Âl-i İmrân,10 3.

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

"Allâh'a ibâdet (ve kulluk) edin. O'na hiç bir şey'i eş tutmayın".⁵⁶

إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ.

"Şübhesiz ki sizin Allâh nezdinde en şerefliiniz, takvâca en ileride olanınızdır".⁵⁷

Şunu iyi bilin ki:

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْسَنَكُمْ شَيْعًا وَيُدْرِيكُمْ بَعْضُكُمْ بِأَسْرِ بَعْضٍ ۗ أَنْظُرْ كَيْفَ
نُصِرَفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ.

"De ki: O (Allâh), size üstünüzden (fırtına, şimşek,tufan, sayha gibi), yâhud ayaklarınızın altından (kuraklık, zelzele, kıtal gibi) zorlu bir azâb göndermeye veyâ sizi bir birinize katıp kiminizden kiminin hıncını tatdırmaya kâdirdir. Bak, âyetleri, onlar iyice anlasınlar diye, nasıl türlü türlü açıklıyoruz".⁵⁸

Câbir radiye'llâhü anh, bu âyet-i kerîme'nin nâzil oluşunu şöyle rivâyet etmektedir:

-Yâ: قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ (

Muhammed- de ki: Allâh size üstünüzden bir azâb göndermeye kâdirdir) âyeti nâzil olunca, Rasûlü'llâh

⁵⁶ -Nisâ', 36

⁵⁷ -Hucurât Süresi, âyet 13.

⁵⁸ -En'âm, 65.

aleyhi's-selâm (**أَعُوذُ بِوَجْهِكَ** :Yâ Rabb, Senin zatına sığınırım) dedi.

(**أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ** :Yâhud ayaklarınızın altından bir azâb göndermeye kâdirdir) kısmı nâzil olunca (**أَعُوذُ بِوَجْهِكَ** :Yâ Rabb, Senin zatına sığınırım) dedi.

(**أَوْ يَلْسَنُكُمْ شَيْعًا وَيَذِيقَ بَعْضُكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ** ط)
Yâhud sizi birbirinize katıp kiminizden kiminin hıncını tattırmaya kâdirdir) kısmı nâzil olunca da (**هَذَا أَهْوَنُ أَوْ هَذَا أَيْسَرُ**)
Bu hafifdir, yâhud kolaydır) buyurdu.

Bu konuların tefsirinde, Kâmil Miras merhum şöyle demektedir:

“Âyet-i kerimede üstten gönderileceği bildirilen azâb, Lût kavminin, Ashâb-ı Fîl’in başına taş yağdırılması, Nûh kavminin su tûfânına tutularak helâk edilmesi nev’inden azâblardır. Altdan gelen azâb da Kârûn’un yere batırılması ile, Âl-i Fir’avn’in suda boğulması ile helâk olmaları gibi. Ba’zı âlimler de yukarıdan gelecek azâbı sultanlarla, pâdişahlarla ve iş başındaki büyük devlet adamlarının zulümleri ile; aşağıdan gönderilecek azâbı da ayak takımının çapulculukları ile tefsir etmişlerdir. Gerek rüesânın zulmü, gerek ayak takımının toplum nizâmını bozacak bir hâle gelmesi, bir milletin harâb olmasını mûcib olan en büyük azâb ve felâkettir. Bu azâb, doğrudan doğruya Allâh tarafından gönderildiği için hadîsde bildirildiği üzere Peygamberimiz bu azâbdan Allâh’a sığınmıştır”.

“Âyet-i kerîme'nin ikinci kısmında, bir milletin muhtelif ve birbirine zıd ictimâî fırkalarının büyük bir ihtiras ve ihtilâf ile meydana getirdikleri kargaşalık ve anarşiyi mûcib büyük bir âfet ve bir azâb-ı ilâhî'dir, deniliyor. Dînimiz, hakka, adâlete ermek için, âmme işlerinde milletin refâh ve saâdeti için vukû' bulan ictimâd ve ihtilâfî (*geniş mikyasa bir rahmet*) diye tavsif ettiği halde bu mukaddes millî gâyelerden kör bir ihtirâs ile hâsıl olan ayrılığı ve birbirlerine saldırışı, büyük bir âfet ve mahv-ü helâkı mûcib bir azâb olarak tavsif etmiştir. Bu azâb, kulların birbirlerine saldırmaları ile vücûde geldiği için Peyamber Efendimiz bu husûsda: **Allâh'ın semâvî ve arzî âfetlerinden ehvendir**, buyurmuştur”.

İşte bunlar gibi âyet-i kerîme ve Hadîs-i şerîf'lerde ifâde buyurulan emir ve uyarıların gereğini yerine getirip İslâm Dîni esâsları etrâfında birleşmiyerek beşerî sistemlerin peşinde koşarsak, kendimizi ve içinde bulunduğumuz toplumumuzu küfür, şirk, katil, zulüm, fitne, fesâd, tefrika, ihtilâl ve didişmelerden kurtaramayız. Böyle bir azgınlığın içine düşüp helâk olmamız için de Cenâb-ı Hakk, bizleri uyararak şöyle buyurmaktadır:

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا ط إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ.

"(Ey îmân edenler), **Allâh'a ve O'nun Rasûlüne itâat edin.** (Fikir, görüş, yorum, inanç ve düşünce ayrılıkları ile) **birbiriniz ile çekişip didişmeyin. Sonra korku ile za'fa düşersiniz. Rüzgarımız** (kuvvet ve kudretiniz kesilip) **gider.**

(Allâh'ın size olan yardımı kesilir. Kuvvetiniz ve devletiniz yok olup gider). **Bir de sabr** (-u sebât) **edin**, (sıkıntılara katlanm). **Çünkü Allâh, sabr edenlerle berâberdir**".⁵⁹ .

وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشْرًا مِّثْلَكُمْ لَأِنتُمْ إِذَا لِحَاسِرُونَ.

“Eğer siz kendiniz gibi bir insana boyun eğecek olursanız, (onun emir ve nehiyelerine uyar ve onun dediklerini yaparsanız) and olsun ki, bu takdirde siz mutlakâ hüsrâna düşersiniz, (zarar ve ziyana düşmüş olursunuz)”.⁶⁰

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَل لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ط وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

“Ey îmân edenler, eğer Allâh’dan korkarsanız O, size iyi ile kötüyü (hakk ile bâtılı) ayırd edecek bir anlayış (bir ma’rifet ve nûr) verir, suçlarınızı örter ve sizi mağfiret eder. Allâh, büyük lûtuf ve ihsân sâhibidir”.⁶¹

Şu halde Allâhü Teâlâ’nın rızâsını kazanmak için Allâhü Teâlâ’nın murâdına uygun bir İslâm hayâtı yaşayarak âhiret hayâtını kazanmak istiyorsak, Allâhü Teâlâ’dan, gücümüzün yettiği kadar korkup O’nun emir ve nehiyelerini gereği gibi yerine getirerek Rasûlü’llâh *aleyhi’s-selâm*’ın yolundan gitmeliyiz ve her husûsda Rasûlü’llâh *aleyhi’s-selâm*’ı örnek edinip O’nun yolunda giderek her işimizde, her davranışımızda ve her yaşayışımızda kulluk görevlerimizi, *-kendi hevâ ve hevesimize veyâ başkalarının hevâ ve hevesine*

⁵⁹ -Enfâl, 46.

⁶⁰ -Mü’minûn 34

⁶¹ -Enfâl, 29

göre değil- O'nun bi'z-zât yaşayıp gösterdiği gibi yapmaya çalışarak O'nun tebliğ ettiği İslâm'ı tüm kuralları ile -emr olunduğumuz gibi- eksiksiz olarak yerine getirmeye ve her türlü fitne, fesad, şirk, küfür ve tefrika şekillerinden uzak durarak birlik ve berâberlik içinde olmaya çalışmalıyız. Çünkü en güzel örnek ve en doğru yol (*Sirât-ı müstekîm*) bu olduğundan âyet-i kerîme'de şöyle buyurulmuştur:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا. ط

“And olsun ki Rasûlü'llâh'da (Allâh'ın Rasûlü Hazreti Muhammed aleyhi's-selâm'da) sizin için, Allâh'ı ve âhîret gününü ummakda olanlar ve Allâh'ı çok zikr edenler için, güzel bir (imtisâl) numunesi vardır”.⁶²

Yâ Rabb, bu esâslar dâhilinde bizleri Kur'ân'ın ve Rasûlün Hazreti Muhammed *aleyhi's-selâm*'ın yolundan ayırma. Bizleri ve bizden sonra gelecek olan Mü'min kardeşlerimizi dünyâda bu ikrâr ile yaşat, âhîretde de bu ikrâr ile haşret ve bizden râzı ol. Deccâl'lerin, Tâğut'ların, Mücrim'lerin ve bâtil bir yolda büyüklük taslayanların şerlerinden muhâfaza buyurup râzı olduğun îmân, amel ve ahlâk yolundan ayırma.

Âmîn, âmîn, âmîn.

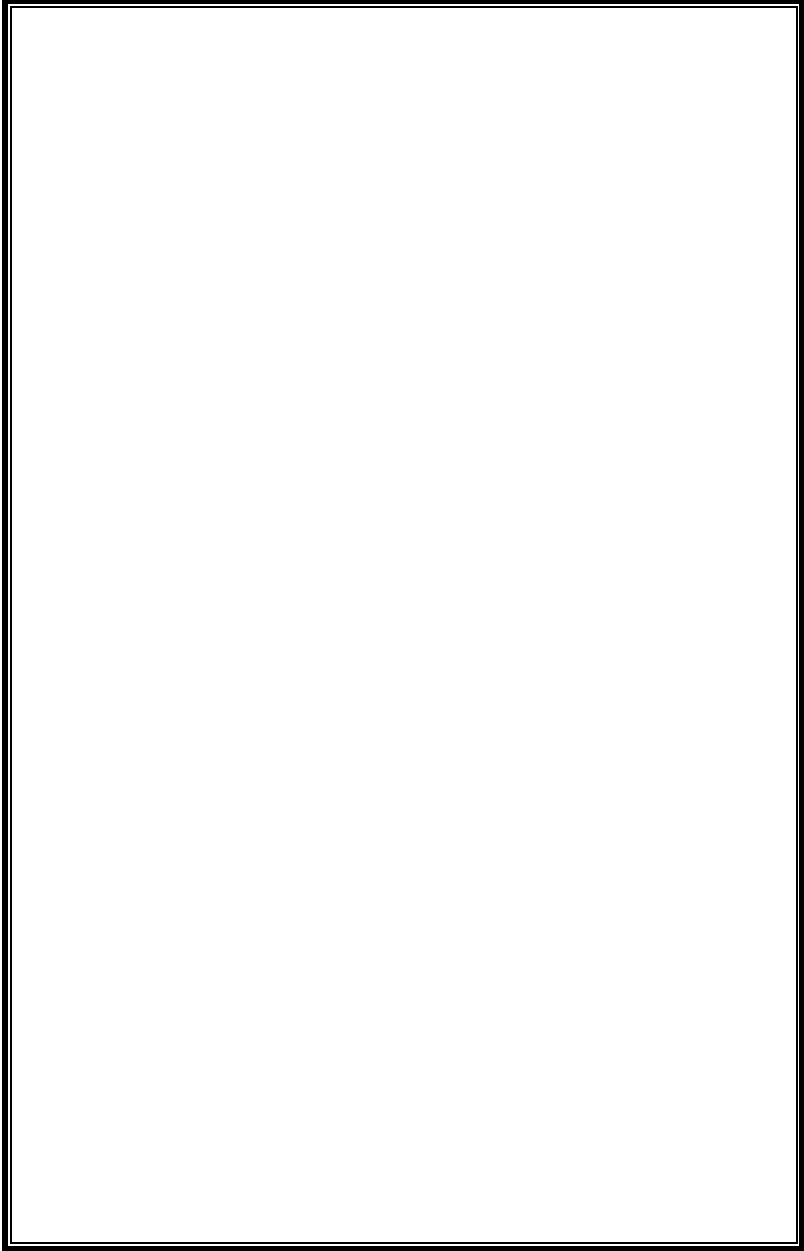
Ve'l-hamdü li'llâhi Rabbi'l-âlemîn.

04-Şubat-2012

12-Rabîu'l-Evvel-1433

⁶² -Ahzâb, 21.

A large rectangular box with a double-line border, containing 25 horizontal lines for writing. The lines are evenly spaced and extend across most of the width of the box.

A large rectangular box with a double-line border, containing 25 horizontal lines for writing. The lines are evenly spaced and extend across most of the width of the box, leaving a small margin on the right side.

A large rectangular box with a double-line border, containing 25 horizontal lines for writing. The lines are evenly spaced and extend across most of the width of the box, leaving a small margin on the right side.

A large rectangular box with a double-line border, containing 25 horizontal lines for writing. The lines are evenly spaced and extend across most of the width of the box, leaving a small margin on the right side.

وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ج

“Fitne, katilden beterdir”.⁶³

Fitne, (bir adamı veyâ bir topluluğu azdırmak, doğru yoldan saptırmak, dâhilî ihtilâf, ayrılık, karışıklık, anarşi, küfr, şirk, azgınlık, sapıklık, günah işlemek, rüsvaylık, belâ’, azâb, ve çirkin olan bir şey’i beğenip kalbin ona meyl ve muhabbet etmesi; zararı umumî olup musîbeti günahkâr olan ve olmayan bütün bir millete şâmil bulunan karışıklık, kargaşalık, ihtilâf, millî birliği bozan ve memleketin içtimâî nizâmını ihlâl eden ihtilâl hareketleri), **katilden beterdir**.

وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ط

“Fitne, katilden daha büyüktür”.⁶⁴

Fitne, (insanları, meşrû’ bir fâide olmaksızın, ızdırâba, ihtilâle, ihtilâfa, mihnet ve belâ’ya düşüren âfetler, **katilden daha büyüktür**).

مَا بَيْنَ خَلْقِ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ أَمْرٌ أَكْبَرُ مِنَ الدَّجَالِ .

“Âdem’in yaratıldığı zamandan beri, kıyâmete kadar, Deccâl’in şerrinden daha büyük bir fitne olmamıştır”

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَيْلٌ لِلْعَرَبِ مِنْ شَرِّ قَدِ اقْتَرَبَ فُتِحَ الْيَوْمَ مِنْ رَدْمِ يَأْجُوجَ
وَمَا جُوجَ مِثْلُ هَذِهِ وَحَلَّقَ بِاصْبَعَيْهِ الْإِبْهَامِ وَالَّتِي تَلِيهَا

“Lâ ilâhe illâ’llâh. Vukûu yaklaşan bir şerden, büyük bir fitne’den dolayı vey Arab’ın hâline? Bu gün Ye’cûc ve Me’cûc’ün seddinden şunun gibi bir delik açıldı, buyurdu da baş parmağı ile onu ta’kib eden (şehâdet) parmağını halkaladı.

⁶³ -Bakara 191.

⁶⁴ -Bakara, 217